Lietas arhīva Nr. C-08538-23/28
ECLI:LV:RPT:2023:0609.C770853823.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023.gada 9.jūnijā

Rīgas pilsētas tiesa, tiesnese I.Pujate, Abrenes ielā 8, Rīgā, rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras civillietu akciju sabiedrības "Sadales tīkls" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2023.gada 27.janvārī akciju sabiedrība "Sadales tīkls" (turpmāk arī – prasītājs) cēla Rīgas pilsētas tiesā prasību vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu, kurā prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam pamatparādu 486,88 *euro* un valsts nodevu 73,03 *euro*, kā arī noteikt prasītājam tiesības saņemt likumiskos 6 % gadā no galvenā parāda par laiku līdz sprieduma izpildei.

[1.1] Prasībā norādīti šādi argumenti:

prasītājs piegādājis elektroenerģiju dzīvoklim /adrese/, Rīgā, lietotājam /pers. A/;

2015.gada 5.februārī prasītāja darbinieki, pārbaudot elektroietaises objektā, konstatēja, ka starp pienākošo un aizejošo fāzi vada kontaktiem ievietots šunts, tādējādi elektroenerģijas komercuzskaites mēraparāts neuzskaita patērēto elektroenerģiju, par ko darbinieki sastādīja aktu;

prasītājs veica neuzskaitītās elektroenerģijas pārrēķinu un izrakstīja atbildētājam rēķinu par kopējo summu 486,88 *euro* apmērā;

atbildētājs izteicis prasītājam iebildumus, norādot, prasījumam iestājies noilgums.

[1.2] Tiesā celtā prasība pamatota ar atsauci uz Ministra kabineta 2014.gada 21.janvāra noteikumu Nr.50 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumu" 110., 113., 115.punktu un Civillikuma 1402., 1635., 1765., 1811.pantu.

[2] Atbildētājs tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norādījis, ka atbildētājs tiesā celto prasību neatzīst.

[2.1] Paskaidrojumā norādīts, ka 2015.gada 5.februārī atbildētājam tika uzrādīts aizpildīts akts un nomainīts skaitītājs.

Aktā atbildētājs bija ierakstīts kā lietotājs, lai gan dzīvokli /adrese/, Rīgā ilgu laiku izīrē. Atbildētājs atteicās parakstīt aktu, bet uzrakstīja paskaidrojumu, ka skaitītāju neaiztika, jo nedzīvo dzīvoklī. Dzīvoklis tiek izīrēts īrniekam /pers. B/.

Aktā ir atsauce uz līgumu Nr.1007898311_PD, kas nav pievienots pie lietas materiāliem, un izziņā par līgumattiecībām norādīts, ka precīzs līguma sākuma datums nav nosakāms, savukārt kā līguma beigu datums norādīts 2015.gada 4.februāris, bet kā līguma izbeigšanas iemesls norādīts, ka jauns lietotājs pārslēdza līgumu.

Tādējādi pārbaudes veikšanas brīdī un akta sastādīšanas brīdī, t.i., 2015.gada 5.februārī, atbildētājs nebija elektroiekārtas /adrese/, Rīgā, lietotājs, jo jaunais lietotājs pārslēdza līgumu.

Atbildētājs uzskata, ka prasība celta nepamatoti, jo atbildētājs nevar tikt uzskatīts par elektroenerģijas lietotāju brīdī, kad tika konstatētas aktā noteiktās iejaukšanās skaitītāja darbībā.

Turklāt 2015.gada 24.marta rēķina Nr.201367898411 apmaksai ir iestājies noilguma termiņš. Fakts, ka minētais rēķins ir izrakstīts saskaņā ar veikto pārrēķinu, pamatojoties uz Ministru kabineta 2014.gada 21.janvāra noteikumiem Nr.50 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi", neatceļ savstarpējo attiecību komerciālo raksturu. Prasības priekšmetu prasītājs pats definējis kā parādu par patērēto un neuzskaitīto elektroenerģiju objektā, nevis kā zaudējumu piedziņa, kas norāda uz to, ka attiecības ir balstītas uz komercdarījumu, nevis uz prasījumiem no neatļautas darbības.

[3] Prasītājs iesniedzis tiesā rakstveida atsauksmi par atbildētāja paskaidrojumu, vēršot uzmanību, ka iespējamais īres līgums ir saistošs līguma pusēm, bet ne sistēmas operatoram atbilstoši normatīvo aktu regulējumam. Atbildētājam ir tiesības vērsties ar regresa prasību pret attiecīgo īrnieku par nodarītajiem zaudējumiem civiltiesiskā kārtībā, bet tas neatbrīvo to no atbildības pret sistēmas operatoru.

Līgums ir noslēgts starp elektroenerģijas tirgotāju – AS "Latvenergo" un atbildētāju. Akts sastādīts pirms jaunā lietotāja pieslēgšanas, kad attiecīgi ar fiksēti attiecīgās neatļautās darbības, kas iepriekšējā periodā ļāvušas objektā patērēt elektroenerģiju bez uzskaites un bez maksas.

Starp pusēm nav strīda, ka līgumattiecības ir pastāvējušas laikā no 2001.gada 1.marta līdz 2015.gada 4.februārim, par ko veikts kaitējuma aprēķins par laiku no 2014.gada 5.februāra līdz 2015.gada 4.februārim.

Akts ir sagatavots 2015.gada 5.februārī pirms jaunā lietotāja pieslēgšanas, kad arī attiecīgi fiksētas neatļautās darbības, kas iepriekšējā periodā ir ļāvušas objektā patērēt elektroenerģiju bez uzskaites un bez samaksas.

Bez tam, prasītājs norāda, ka saistības rašanās pamats nav līgums, bet gan neatļauta darbība, līdz ar to minētajam prasījumam ir piemērojams Civillikuma 1895.pantā noteiktais vispārējais noilguma termiņš – 10 gadi, nevis Komerclikuma 406.pantā noteiktais trīs gadu noilguma termiņš.

[4] 2023.gada 24.aprīlī pusēm nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, informējot, ka tiesas nolēmums būs pieejams tiešsaistes sistēmā no 2023.gada 9.jūnija.

Iebildumi pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā nav izteikti, kā arī noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, novērtējot prasības pieteikumā un atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādītos argumentus un apsvērumus, kā arī pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 194.panta pirmās daļas 3.punktu lietā 2023.gada 9.jūnijā taisīts saīsināts spriedums.

2023.gada 15.jūnijā tiesā saņemts atbildētāja lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, līdz ar to tiesa atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{26} panta ceturtajā daļā norādītajam sastāda spriedumu atbilstoši šā likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam.

[7] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa paredz, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus.

[8] Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 2107.pants noteic, ka ar piegādes līgumu viena puses (piegādātājs) uzņemas piegādāt otrai (pasūtītājam) noteiktu lietu par zināmu cenu.

Ministru kabineta noteikumu Nr.914 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 31.martam)* 14.punkts noteica, saistītais lietotājs slēdz elektroenerģijas piegādes līgumu ar publisko tirgotāju vai nelielas sadales sistēmas operatoru par elektroenerģijas tirdzniecību un sistēmas pakalpojumu līgumu ar sistēmas operatoru par sistēmas pakalpojumu un palīgpakalpojumu sniegšanu. Elektroenerģijas piegādes līgumu un sistēmas pakalpojumu līgumu slēdz rakstiski vai izmantojot distances saziņas līdzekļus.

[8.1] No lietas materiāliem pievienotās AS "Latvenergo" izziņas par līgumattiecībām izriet, ka klientam /pers. A/ ir tikusi piegādāta elektroenerģija objektā /adrese/, Rīgā *(lietas 18.lapa)*.

Minētajā izziņā norādīts, ka precīzs līguma sākuma datums nav nosakāms, taču klients objektā ir vismaz no 2001.gada 1.marta, savukārt kā līguma beigu datums norādīts 2015.gada 4.februāris, kā izbeigšanas iemeslu minot faktu, ka jauns lietotājs ir pārslēdzis līgumu *(lietas 18.lapa)*.

[8.1.1] Arī no atbildētāja tiesā iesniegtā rakstveida paskaidrojuma izriet, ka minētajā objektā /adrese/, Rīgā, elektroenerģija ir tikusi piegādāta.

Vienlaikus atbildētājs paskaidrojumā norādījis, ka atbildētājs pats personīgi dzīvoklī /adrese/, Rīgā, nav dzīvojis, un dzīvoklis ticis izīrēts /pers. B/, taču atbildētājs nav pievienojis pierādījumus, kas apstiprinātu iepriekšminēto paskaidrojumā norādīto faktu par to, ka minētais dzīvokļa īpašums būtu bijis izīrēts.

[8.1.2] Bez tam, tiesa atzīst par pamatotu prasītāja atsauksmē norādīto argumentu, ka šāds iespējamais īres līgums ir saistošs līgumslēdzēja pusēm, nevis prasītājam kā sistēmas operatoram, kurš tiesā celto prasību pamatojis ar atsauci uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.50 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi", kuros noteiktas prasītāja kā sistēmas operatora tiesības pārbaudīt lietotāja elektroietaises un, konstatējot neatļautu iejaukšanos komercuzskaites mēraparāta darbībā, veikt pārrēķinu un izrakstīt lietotājam attiecīgu rēķinu, vienlaikus nosakot lietotāja pienākumu veikt šāda rēķina apmaksu.

[8.2] Ievērojot minēto, tiesai ir pamats konstatēt, ka strīdus periodā starp elektroenerģijas tirgotāju un atbildētāju bija izveidojušās un pastāvēja saistību tiesiskās attiecības, uz kuru pamata ir tikusi nodrošināta elektroenerģijas piegāde objektā /adrese/, Rīgā, un atbildētājs nav apstrīdējis faktu, ka minētajam objektam ir tikusi nodrošināta elektroenerģijas piegāde.

[8.3] Prasītājs tiesā celtajā prasībā ir norādījis, ka prasītāja darbinieki, veicot pārbaudi minētajā objektā, konstatējuši, ka elektroenerģijas komercuzskaites mēraparāts neuzskaita patērēto elektroenerģiju, līdz ar to prasītājs veicis pārrēķinu un izrakstījis atbildētājam rēķinu par kopējo summu 486,88 *euro* apmērā, taču atbildētājs minēto rēķinu nav apmaksājis.

[8.4] Ministru kabineta noteikumu Nr.50 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" *(redakcijā, kas bija spēkā no 2014.gada 1.aprīļa līdz 2018.gada 9.augustam)* (turpmāk arī – Ministru kabineta noteikumi Nr.50) 110.punkts noteica, ja, pārbaudot lietotāja elektroietaises, sistēmas operators konstatē, ka ir mainīta elektroenerģijas komercuzskaites mēraparāta shēma vai elektroenerģijas komercuzskaites mēraparāts ir bojāts, vai ir bojātas vai norautas elektroenerģijas komercuzskaites mēraparāta vai pirmsuzskaites elektroaparātu plombas, vai ir izdarītas citas darbības, vai izmantotas palīgierīces, kuru dēļ ir samazināts elektroenerģijas patēriņa rādījuma lielums, vai radīta iespēja elektroenerģiju lietot bez maksas, sistēmas operators par konstatēto faktu sastāda aktu, pieprasa lietotājam un lieciniekiem sniegt paskaidrojumus un noņem elektroenerģijas komercuzskaites mēraparātu, bojātās plombas un palīgierīces, kuru dēļ ir samazināts elektroenerģijas patēriņa rādījuma lielums. Sistēmas operators elektroenerģijas komercuzskaites mēraparātu un bojātās plombas nodod ekspertīzei laboratorijā, kas akreditēta normatīvajos aktos atbilstības novērtēšanas jomā paredzētajā kārtībā. Lietotājam ir tiesības iepazīties ar sistēmas operatora sastādīto aktu un laboratorijas atzinumu.

[8.4.1] Lietas materiāliem pievienots 2015.gada 5.februāra akts Nr.3522811 (turpmāk arī – akts). Minētajā aktā norādīts, ka, veicot pārbaudi, AS "Sadales tīkls" darbinieki konstatējuši, ka objektā – /adrese/, Rīgā, starp pienākošo un aizejošo fāzes vada kontaktiem ievietots šunts, tādējādi skaitītājs neuzskaita visu patērēto elektroenerģiju *(lietas 20.lapa)*. Tāpat aktā norādīts, ka akta sastādīšanas brīdī skaitītāja Nr.32589445 rādījums bija "018771" *(lietas 20.lapa)*.

Arī atbildētājs ir piedalījies minētā akta sastādīšanā, ko apstiprina atbildētāja paraksts uz minētā akta.

[8.4.2] Tāpat no lietai pievienotā akta izriet, ka komercuzskaites skaitītāja pieslēgspaiļu vāka plomba ir tikusi noņemta, ievietota drošības iepakojumā Nr.001450 un nosūtīta ekspertīzes veikšanai *(lietas 20.lapa)*.

Kā redzams no lietas materiāliem pievienotā Metroloģijas laboratorijas 2015.gada 13.februāra ekspertīzes slēdziena Nr.343, plombas matrices nospiedums atbilst laboratorijā esošajam montiera plombas matricas nospieduma paraugam, un drošības iepakojumā Nr.00145 esošā plomba ir montiera pārbaudes plomba un nav atvērta.

[8.4.3] Ievērojot minēto, secināms, ka objektā /adrese/, Rīgā, ir tikušas veiktas patvaļīgas darbības, uz strāvas spoles izvadiem pievienojot šuntu, kā rezultātā skaitītājs nav uzskaitījis visu patērēto elektroenerģiju, kas attiecīgi fiksēts prasītāju darbinieku 2015.gada 5.februārī sastādītajā aktā Nr.3522811.

[8.5] Lai gan atbildētājs tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norādījis, ka pārbaudes veikšanas brīdī, proti – 2015.gada 5.februārī, atbildētājs vairs nebija elektroiekārtas lietotājs, jo līgums ar jauno lietotāju ir ticis noslēgts 2015.gada 4.februārī, un līdz ar to atbildētājs nav atzīstams par elektroenerģijas lietotāju brīdī, kad tika konstatēta aktā norādītā iejaukšanās skaitītāja darbībā, tiesa minēto atbildētāja argumentu atzīst par nepamatotu.

Kā pamatoti norādīts prasītāja tiesā iesniegtajā atsauksmē, starp pusēm nav strīda par to, ka līgumiskās attiecības starp elektroenerģijas tirgotāju – AS "Latvenergo", un atbildētāju kā lietotāju ir pastāvējušas laikā no 2001.gada 1.marta līdz 2015.gada 4.februārim, kad ticis noslēgts līgums ar citu lietotāju.

Vienlaikus tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto apstākli, ka lietas materiāliem pievienotais 2015.gada 5.februāra akts Nr.3522811 ir ticis sastādīts pirms jaunā lietotāja pieslēgšanas, attiecīgi fiksējot neatļautās darbības, kas iepriekšējā laika periodā bija ļāvušas objektā patērēt elektroenerģiju bez uzskaites un bez attiecīgas samaksas.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja argumentu, ka 2015.gada 5.februārī sagatavotais akts Nr.3522811 nebūtu attiecināms uz atbildētāju kā elektroenerģijas lietotāju, jo šajā aktā konstatētas patvaļīgās darbības, kas veiktas pirms minētā akta sagatavošanas. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītājs pamatoti vērsies tiesā ar prasību par parāda piedziņu pret atbildētāju /pers. A/ kā elektroenerģijas lietotāju pirms minētā 2015.gada 5.februāra akta sagatavošanas.

[8.6] Savukārt Ministru kabineta noteikumu Nr.50 113.punkts noteica, ja sistēmas operators konstatē iejaukšanos komercuzskaites mēraparāta darbībā, ko apstiprina ekspertīzes atzinums, vai pieslēgumu pirmsuzskaites ķēdēm un šīs darbības nebija iespējams atklāt, veicot kārtējo komercuzskaites mēraparāta kontroli, sistēmas operators ir tiesīgs pārrēķināt elektroenerģijas, sistēmas pakalpojumu, citu pakalpojumu un obligātā iepirkuma komponenšu apjomu par laikposmu līdz vienam gadam pēc pievienojuma maksimālās caurlaides spējas diennakts 24 stundu periodā neatkarīgi no iepriekšējo pārbaužu rezultātiem.

Saskaņā ar veikto pārrēķinu sistēmas operators izraksta lietotājam rēķinu, kurā norāda maksājumu pārrēķinu, maksājamo summu un samaksas termiņu. Lietotājam ir pienākums laikus un pilnā apmērā norēķināties ar sistēmas operatoru, kā to noteica šo noteikumu 115.punkts.

[8.6.1] No lietas materiāliem pievienotā AS "Sadales tīkls" 2015.gada 24.marta rēķina Nr.201367898411 izriet, ka, pamatojoties uz 2015.gada 5.februāra aktu Nr.3522811 par konstatēto faktu objektā /adrese/, Rīga, par laika periodu no 2014.gada 5.februāra līdz 2015.gada 4.februārim, patērēta elektroenerģija 3281 kWh un aprēķināts parāds 486,88 *euro*, norādot samaksas termiņu – 2015.gada 23.aprīlis *(lietas 23.-24.lapa)*.

Atbildētājs nav apstrīdējis minētajā rēķinā norādītās parāda summas 486,88 *euro* atbilstību Ministru kabineta noteikumu Nr.50 113.punktā noteiktajai pārrēķina kārtībai, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja veiktā pārrēķina pamatotību un atbilstību Ministru kabineta noteikumu Nr.50 113.punktam.

[8.7] Atbildētājs tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumos norādījis, ka, atbildētāja ieskatā, 2015.gada 24.marta rēķina Nr.201367898411 apmaksai ir iestājies Komerclikuma 406.pantā noteiktais noilguma termiņš.

Tiesa minēto atbildētāja argumentu atzīst par nepamatotu turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

[8.7.1] Civillikuma 1415.pants noteic, ka neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā.

Civillikuma 1895.pants noteic, ka visas saistību tiesības, kuras nav noteikti izņemtas no noilguma ietekmes un kuru izlietošanai nav likumā noteikti īsāki termiņi, izbeidzas, ja tiesīgā persona tās neizlieto desmit gadu laikā.

Savukārt Komerclikuma 388.pants noteic, ka komercdarījumi ir komersanta tiesiskie darījumi, kas saistīti ar komercdarbību.

Komerclikuma 406.pants noteic, ka no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

[8.7.2] Tiesa atzīst, ka lietā nav iestājies noilgums, jo 2015.gada 5.februāra aktā Nr.3522811 AS "Sadales tīkls" darbinieki ir konstatējuši, ka objektā ir tikušas veiktas patvaļīgas un prettiesiskas darbības, ievietojot šuntu starp pienākošo un aizejošo fāzes vada kontaktiem, kā rezultātā tikusi radīta situācija, kad skaitītājs neuzskaita visu patērēto elektroenerģiju *(lietas 20.lapa)*, līdz ar to konkrētā saistība ir radusies no neatļautas darbības, kas veikta ar mērķi izvairīties no samaksas pienākuma, nevis no komercdarījuma Komerclikuma 388.panta izpratnē.

Arī tiesu praksē ir atzīts, ka Komerclikuma 406. pants neietver tādus prasījumus, kas izriet no neatļautas darbības. Šāda atziņa vienlaikus izriet no apstākļa, ka neatļautas darbības pamatā ir personas prettiesiska rīcība, kas nav saistāma ar komersanta peļņas gūšanas nolūkā veikto komercdarbību un attiecīgi nav pakļaujama īsākam noilguma termiņam, kura primārais mērķis ir veicināt ātrāku komerctiesisko apgrozību *(Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021.gada 10.novembra spriedums lietā Nr.CA-2415-21/32)*.

Tādējādi atzīstams, ka attiecībā uz prasību par neuzskaitītās elektroenerģijas maksas piedziņu nav attiecināms Komerclikuma 406. pantā paredzētais noilguma termiņš, līdz ar to attiecībā uz prasības celšanu piemērojams vispārējais 10 gadu noilguma termiņš, ko paredz Civillikuma 1895.pants.

[8.7.3] Atbilstoši Civillikuma 1896.pantā noteiktajam noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Savukārt Civillikuma 1905.pants noteic, ka atgādinājums parādniekam pārtrauc noilgumu.

Kā jau konstatēts iepriekš, AS "Sadales tīkls" darbinieki 2015.gada 5.februārī sagatavojuši aktu Nr.3522811, konstatējot šunta ievietošanu, kā rezultātā nav tikusi uzskatīta visa patērētā elektroenerģija, un minētais kaitējums izriet no neatļautas darbības, kurai nav komerciāla rakstura.

Tāpat lietai pievienotie dokumenti apstiprina, ka prasītājs 2015.gada 5.februārī ir veicis pārrēķinu, izrakstot atbildētājam adresētu rēķinu *(lietas 23.lapa)*. Bez tam, prasītājs 2022.gada 29.septembrī ir nosūtījis atbildētājam pirmstiesas brīdinājumu *(lietas 25.-27.lapa)*, savukārt atbildētājs 2022.gada 28.oktobrī ir nosūtījis prasītājam iebildumus par parāda esību *(lietas 28.lapa)*. Bez tam, lietai pievienotie dokumenti apstiprina, ka prasītājs 2022.gada 3.novembrī ir nosūtījis atbildētājam atbildes vēstuli attiecībā uz izteiktajiem iebildumiem, aicinot atbildētāju līdz 2022.gada 17.novembrim veikt rēķina apmaksu, tādējādi pārtraucot noilguma tecējumu *(lietas 29.lapa)*.

Tādējādi, ņemot vērā to, ka neatļautās darbības ir konstatētas ar 2015.gada 5.februāra aktu, kā arī prasītājs ir veicis darbības noilguma pārtraukšanai, un prasība tiesā celta 2023.gada 27.janvārī, proti – Civillikuma 1895.pantā noteiktajā desmit gadu noilguma termiņā, tiesa atzīst, ka atbildētāja izteiktie iebildumi par noilguma iestāšanos ir noraidāmi kā nepamatoti.

[8.8] Tāpat tiesa ņem vērā, ka Ministru kabineta noteikumi Nr.50 "Elektroenerģijas tirdzniecības un lietošanas noteikumi" ir speciālā tiesību norma, kas noteic īpašu kārtību patvaļīgas elektroenerģijas lietošanas gadījumā, neuzliekot prasītājam noskaidrot vainīgo personu, kura tieši ir veikusi neatļautās darbības, bet gan dodot tiesības šādas rīcības konstatēšanas gadījumā veikt elektroenerģijas apjoma pārrēķinu un izrakstīt attiecīgu rēķinu lietotājam, kurš konkrētajā gadījumā ir atbildētājs /pers. A/, kuram, savukārt, Ministru kabineta noteikumu Nr.50 115.punkts uzliek pienākumu veikt izrakstītā rēķina apmaksu.

[8.9] Tādējādi, ņemot vērā to, ka atbildētājam kā elektroenerģijas lietotājam bija pienākums apmaksāt prasītāja izrakstīto rēķinu, kurā veikts patērētās elektroenerģijas pārrēķins, taču atbildētājs šo pienākumu nav izpildījis un samaksu nav veicis, jo pierādījumi par pretējo tiesas rīcībā nav iesniegti, tiesa atzīst, ka pastāv pamats prasības apmierināšanai.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasība par pamatparāda par patērēto elektroenerģiju 486,88 *euro* apmērā piedziņu no atbildētāju par labu prasītājam ir pamatota un apmierināma.

[9] Tāpat, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, kas noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 73,03 *euro* apmērā, kuru prasītājs samaksājis, ceļot prasību tiesā.

[10] Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājam nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma labprātīgās izpildes termiņa notecējuma līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja sešus procentus no simta gadā no kopējās piedzītās summas 559,91 euro, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[11] Civilprocesa likuma 39.panta otrā daļa noteic, ka ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu, piegādāšanu, izsniegšanu, tulkošanu, rakstveida pierādījumu atgriešanu saistīto izdevumu apmēru un aprēķināšanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Summas, kas nepieciešamas izdevumu samaksai par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu, piegādāšanu, izsniegšanu un rakstveida pierādījumu atgriešanu, iemaksā valsts, kā to noteic Civilprocesa 40.panta pirmā daļa.

2022.gada 11.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.20 "Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 14.punkts noteic, ka izdevumu apmērs vienam pasta sūtījumam, ar kuru tiek nosūtītas tiesas pavēstes vai citi tiesas dokumenti, veido 2 *euro*. Savukārt šo noteikumu 15.punkts noteic, ka ar tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu saistītos izdevumus aprēķina, nosakot drukāto, kopēto un skenēto tiesas dokumentu apjomu lietā, un lietā, kurā drukāto, kopēto un skenēto tiesas dokumentu apjoms ir līdz 250 lapām (viens sējums), tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanas izdevumi ir 5 *euro*. Par katru nākamo drukāto, kopēto un skenēto tiesas dokumentu apjomu līdz 250 lapām tiek pieskaitīti 5 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajā daļā noteiktajam tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos.

[11.1] Ņemot vērā to, ka konkrētajā lietā nosūtīts viens pasta sūtījums (1 x 2,00 *euro* = 2,00 *euro*), un veikta elektroniski saņemtā prasības pieteikuma, kura apjoms nepārsniedz 250 lapas, izdrukāšana nosūtīšanai atbildētājam (5,00 *euro*), kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,00

euro apmērā piedzenami no atbildētāja valsts ienākumos.

[12] Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Ievērojot minēto, tiesa nosaka atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 39., 42., 97., 189.-195., 204.[1], 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/**, par labu akciju sabiedrībai "Sadales tīkls",** reģistrācijas Nr.40003857687**, 559,91 *euro*** (pieci simti piecdesmit deviņi *euro* un deviņdesmit viens cents), kas sastāv no:

pamatparāda 486,88 *euro*;

valsts nodevas 73,03 *euro*.

Samaksa prasītāja labā izdarāma AS "SEB Banka" norēķinu kontā Nr.LV30UNLA0050010406568.

Noteikt akciju sabiedrībai "Sadales tīkls" tiesības par laiku no sprieduma labprātīgās izpildes termiņa notecējuma līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus – 6 (sešus) % gadā, no kopējās piedzītās parāda summas 559,91 *euro*, vienlaikus nosakot, ka saskaņā ar Civillikuma 1763.pantu procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **7,00 *euro*** (septiņi *euro*).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā Tiesu administrācijas, reģ.Nr.90001672316, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķī norādot – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C770853823.

Izskaidrot /pers. A/, ka maksājuma dokuments, kas apliecina tiesas izdevumu samaksu valsts labā nekavējoties jāiesniedz Rīgas pilsētas tiesā, pretējā gadījumā pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa notecējuma spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Noteikt /pers. A/ sprieduma labprātīgai izpildei termiņu – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesas spriedumu, kas sastādīts atbilstoši Civilprocesa likuma 193.pantam, var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2023.gada 7.jūlijs.

Tiesnese I.Pujate